171

G

100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

~~26 y a~~
171 G. 100
CA. 931

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

~~26 7 a1~~

gekocht Nov 1873 in Auctie
(no 90) de Bibliothèques de feu MM.
Randin et Rostain (de Lyon)
à Lyon 27 Nov. 1873. – fr 24

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Diui hieronimi preſbiteri doctoris qꝫ celeberrimi liber elegans de vita clericorum ad Nepotianum ſacerdotem.

Petis a me Nepotiane chariſſime litteris trāſmarinis ⁊ crebro petis vt tibi breui volumine digeram precepta viuēdi. ⁊ qua rōne is qui seculi miliciā derelicta vel monachus ceperit eſſe vel clericꝰ rectū criſti tramitem teneat. ne ad diuerſa viciorū diuerticula rapiatur. Dum eſſem adoleſcēs immo pene puer ⁊ primos impetus laſciuiētis etatis heremi duricia refrenarem. ſcripſi ad auūculum tuum ſanctū heliodorū exhortatoriam epiſtolam plenā lachrimis querimonijs qꝫ. ⁊ que deſerti ſodalis mōſtraret affectum. Sed in illo ope pro etate tūc luſimus. ⁊ calētibus adhuc rhetorū ſtudijs atqꝫ doctrinis quedā ſcholaſtico flore depinximꝰ. Nūc vo cano capite ⁊ aratra rugis frōte. ⁊ inſtar boū pēdentibus a mento palearibus frigidus obſiſtit circum precordia ſanguis. Vn̄ ⁊ in alio loco idem poeta canit. Omnia fert etas. animum quoqꝫ. Et poſt modicum Nūc oblita mihi tot carmina. vox quoqꝫ merim Iam fugit ipſa Quod ne de gētili tātum litteratura pferre videamur. diuinorum voluminum ſacramēta cognoſce. Dauid annos natus ſeptuaginta bellicoſus quondam vir. ſenectute frigeſcente non poterat caleſieri. Queritur

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

itaqꝫ puella de vniuerſis finibꝰ iſrael Abiſac ſuna
mitis que cū rege dormiret ⁊ ſenile corpus caleface
ret. Nonne tibi videtꝛ ſi occidētem ſequaris lrām.
vel figmētum eſſe mimoꝝ vel atellanarum ludicra
Frigidꝰ ſenex obuoluitur veſtimētis ⁊ niſi cōplexu
adoleſcētule non tepeſcit. Viuebat adhuc barſabee
ſuperat abigail ⁊ relique vxores ⁊ cōcubine quas
ſcriptura commemorat. Oēs quaſi frigide repudi
antur ⁊ in vniꝰ tantū grandeuus caleſcit amplexi
bꝰ Abraham multo dauid ſenior fuit ⁊ tū vi-
uēte ſara aliam nō queſiuit vxorem. Iſaac dupli-
ces dauid annos habuit ⁊ cū rebecca iam vetula
nūquam refriguit. Taceo de prioribꝰ añ diluuiū
viris. qui poſt annos nōgentos nō dico ſenilibꝰ
ſed iam pene curuatus artubꝰ nequaquā puellarꝭ
queſiere complexus. Certe moyſes dux iſraheliti-
ci populi c. xx. años habebat ⁊ ſephoram nō mu-
tauit vxorem. Que iſta igitur ſunamitis vx
or ⁊ virgo tam feruēs vt frigidum calefaceret. tā
ſancta vt calentem ad libidinem non ꝓuocaret.
Exponat ſapientiſſimus Salomon patris ſui deli
cias ⁊ pacificus bellatoris viri narret amplexus
Poſſide ſapientiam poſſide intelligentiam. ne ob
liuiſcaris ⁊ ne declines a verbis oris mei. Ne dereli
quas illam ⁊ apprehēdet te. ama illam ⁊ ſeruabit
te. Principium ſapientie poſſide ſapientiam ⁊ in
omni poſſeſſione tua acquire prudētiam Circūda
illā ⁊ exaltabit te. honora illā ⁊ āplexabitꝛ te. Vt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

det capiti tuo corenã grãꝝ . corõa quoqꝫ deliciaꝝ ꝓtegat te Oẽs pene ỽtutes corpis mutãt᷑ in ſeni bꝰ ⁊ creſcẽte ſola ſapiẽtia decreſcũt vires cetere Jeiu nia elemoſine chamaiune . i . ĩ pauimẽtũ dormiti o . huc illuc qꝫ diſcurſio . pegriõꝝ ſuſceptio . defen ſio paupꝝ iſtãtia orõnũ ⁊ pſeuerãtia . viſititatio lã guẽtiũ . labor manuũ vñ pbeãt᷑ elẽoſine Et ne ſer moẽm lõgius trahã cũcta que p corpꝰ exercẽt᷑ frac to corpe miõra fiũt Ne hoc dico ꝙ ĩ iuuẽibꝰ ⁊ ſoli dioris adhuc etatis ĳs dũtaxat qui labore ⁊ arden tiſſimo ſtudio vite quoqꝫ ſcimonia ⁊ orõis ad dñꝫ frequẽtia ſciãm cõſecuti ſũt frigeat ſapiẽtia que in pleriſqꝫ ſenibꝰ etate marceſcit Sꝫ ꝙ adoleſcẽti mul ta corpis ſuſtinet bella ⁊ iter ĩcẽtiua viciorũꝫ ⁊ cor poris titillatioẽs velut ignis ĩ lignis viridibꝰ ſuffo ce᷑ vt ſuũ ñ poſſit explicare fulgorẽ Senectꝰ ỽo eoꝝ qui adoleſcẽtiã ſuã hoẽſtis artibꝰ inſtruxerũt ⁊ in lege dñi meditati ſũt die ac nocte . etate fit doctior vſu rigidior pceſſu tpis ſapiẽtior ⁊ veterũ ſtudiorũ dulciſſimos fructus metit . Vñ ⁊ ſapiẽs ille vir gre cie Themiſtocles cũ expletis cẽtũ ⁊ ſeptẽ ãnis mo ri cerneret . dixiſſe fertur ſe dolore ꝙ tunc egrede retur de vita qñ ſape cepiſſet . Plato vno ⁊ octoge ſimo ãno ſcribẽs mortuus ẽ . ⁊ Iſocrates nonagi ta nouem annos in docendi ſcribendi qꝫ labore cõ pleuit . Taceo ceteros phõs Pictagoram Demo critum Xenocratem zenonem Cleantem . qui iam etate lõgeua in ſapientie ſtudĳs floruerunt .

Ad poetas venio. Homerū heſiodū. Simoni
dem Steſichorū. qui grādes natu cigneū neſcio
quid ⁊ ſolito dulcius vicina morte cecierūt Sopho
cles cū ꝓpter nimiā ſenectutē ⁊ rei familiaris neg-
ligentiam a filijs accuſaretur amentie. edipi fabu
lam quam nuꝑ ſcripſerat recitauit iudicibus ⁊ tā
tū ſapiētie in etate iam fracta dedit ſpecimē. vt ſe-
ueritatē tribunāliū in fauorē theatri cōuerteret.
Nec mirū cū etiam Cato Ceſorius ⁊ romāi gn̄is
diſertiſſiꝰ ⁊ ſenex iam grecas lr̄as diſcere nec erubu
erit nec deſperauerit. Certe homerus refert ꝙ de lin
gua neſtoris iā vetuli ⁊ pene decrepiti dulcior melle
orō fluxerit. Sed ⁊ ipiꝰ nois Abiſac ſacramētum
ſapientiam ſenum indicat ampliorē Interp̄tat᷑ ei
pater meus ſuꝑfluus vel pris mei rugitus Verbuꝫ
ſuꝑflui ābiguum eſt. ſed in preſenti loco virtutem
ſonat ꝙ āplior ſit i ſenibꝰ ⁊ redūdās ⁊ larga ſapien
tia In alio āt loco ſuꝑfluus quaſi nō neccāriꝰ pōi
tur Abiſac āt. i. rugitus ꝓpe nūcupa᷑. qd̄ vt ma
ris fluctꝰ reſonat. ⁊ vt ita dicam de pelago veīēs
fremitus auditur. Ex quo oſtenditur abundantiſ-
ſimū ⁊ vltra humanam vocem in ſenibus diuini
ſermōis tonitruum cōmorari. Porro ſunamitis
in noſtra lingua coccinea dicitur vt ſignificet cale-
re ſapientiam ⁊ diuina lectione feruere. Quod licꝫ
dominici ſanguinis indicet ſacramentum tamen
⁊ feruorem oſtendit ſapientie. Vnde ⁊ obſtetrix il-
la in geneſi coccinum ligat i manu phares qui ab

eo ꝙ parietem diuiſerat duos populos ante ſepan
tem diuiſoris . i . phares ſortitus eſt nomē Et ra-
ab meretrix in typo eccleſie reſticulam miſterium
ſanguinis continētem . vt hiericho pereūte dom⁹
eius ſaluaretur appendit in feneſtra Vn̄ ⁊ alio lo-
co de viris ſanctis ſcriptura commemorat . Hi ſūt
qui venerūt de calore domus rechab . Et dn̄s noſ-
ter in euangelio Ignem inquit veni mittere in terrā
⁊ quid volo niſi vt ardeat . Qui in diſcipłoꝝ cordi
bus ſuccenſus cogebat eos dicere . Nōne cor nr̄m
ardens erat in nobis dum loqueretur in via ⁊ ape
riret nobis ſcripturas . ¶ Quorſum hec tam lō
go repetita principio . Ne a me queras pueriles de
clamatiōes . ſentētiarum floſculos . verborum lēo
cinia . ⁊ ꝑ fines capitulorum ſingłoruꝫ acuta que
dam breuiter qꝫ cōcluſa . que plauſus ⁊ clamores
excitēt audiētiū Amplectatur me mō ſapiētia ⁊ a
biſac noſtra que nūq̄ ſeneſcit in meo requieſcat ſi-
nu Impolluta eſt virginitatis qꝫ ꝑpetue ⁊ in ſil̄itu
diēm marie . cum quotodie gēneret ſemper qꝫ ꝑtu
riat incorrupta eſt . Hinc reor dixiſſe apoſtolum .
ſpū feruētes . Et in euangelio dn̄m predicaſſe ꝙ i
fine mundi . quando iuxta zachariam prophetam
ſtultus paſtor eſſe ceperit . ſapientia decreſcente re
frigeſcet charitas młtoꝝ Audi igit᷑ vt btūs cipa⁹
nit . nō diſerta ſed fortia . audi fratrē collegio preꝫ
ſenio . qui te ab incunabilis fidei vſqꝫ ad ꝑfcām du
cat etatem ⁊ ꝑ ſingłos gradus viuendi p̄cepta cō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

ſtituēs inter ceteros erudiat Scio quidem ab auū
culo tuo ſctō helidoro qui pōtifex chriſti ē. te ⁊ didi
ciſſe que ſancta ſunt ⁊ quotidie diſcere. normā q̄
vite ei⁹ exēplū hr̄e ōtutū Sed ⁊ nrā qualiacūq̄ ſūt
ſuſcipe ⁊ libellum hunc illius libello copłato. vt cū
ille te monachum erudierit hic clericum doceat eſſe
perfectum

IGitur cleric⁹ qui xp̄i ſeruit eccłe interp̄te
tur p̄mo vocabulū ſuū ⁊ nōis definitione
p̄lata nitatur eſſe quod dicitur. Si enim
cleros grece ſors appellatur latine. propterea vo-
cantur clerici quia de ſorte domini ſunt. vel q2 dn̄s
ipſe ſors. id eſt pars clericorum eſt. Et q2 vel ipſe
pars dn̄i eſt vel dn̄i partē hēt. talem ſe exhibere de
bet vt ⁊ ipē poſſideat dn̄m vel ipē poſſideat² a do-
mino qui poſſidet dominū Et cum pphā dicat ps
mea dn̄s. nihil extra dn̄m habere p̄t. Q dn̄i quip
piā aliud hr̄ēt p̄ter dn̄m ps ei⁹ nō erit dn̄s. Verbi
grā ſi aurū ſi argētū ſi poſſeſſioēs ſi variā ſupellec
tilem. cū iſtis ptib⁹ dn̄s ps ei⁹ fieri nō dignatur.
Si aūt ego pars dn̄i ſum ⁊ funiculus hereditatis
eius nec accipio partem inter ceteras tribus. ſed
quaſi leuites ⁊ ſacerdos viuo d̄ decimis ⁊ altari ſer
uiēs altaris oblatiōe ſuſtētor. hn̄s victū ⁊ veſtituꝫ
his cōtētus ero ⁊ nudam crucē nudus ſequar Ob
ſecro itaq̄ te ⁊ repetēs iterūq̄ iterumq̄ monebo.
ne officium clericatus genus āt̄ique milicie putes
id eſt. ne lucra ſeculi queras in chriſti milicia. Ne

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

plus habeas q̄ cū clericꝰ eſſe cepiſti . dicat᷑ qꝫ tibi .
Cleri eoꝝ nō ꝓderūt eis . Menſulam tuā pauꝑes ⁊
ꝑegrini adeāt ⁊ cū illis chriſtū cōuiuā noueris Ne
gociatorē clericum ⁊ ex inope diuitem . ex ignobili
glorioſum . quaſi quādā peſtem fuge . Corrūpūt
bonos mores confabulationes peſſime Tu auruꝫ
contemnis . alius diligit . tu calcas opes ille ſec
tatur . Tibi cordi eſt . manſuetudo ſilentiū ſecretū
illi loquacitas . attrita frōs fora placēt ⁊ platee ⁊
medicorum taberne . In tanta morū diſcordia que
pōt eſſe cōcordia . Hoſtiolū tuū aut raro aut nūq̄
mulierū pedes terant . Oēs puellas ac ꝟgines criſ
ti aut equaliter ignora aut equaliter dilige Ne ſub
eodem tecto māſeris . ne in preterita caſtitate con
fidas . Nec ſanſone fortior nec dauid ſanctior nec ſa
lomōe potes eſſe ſapiētior Memēto ſp̄ q̄ paradiſi
colonū de poſſeſſiōe ſua mulier eiecerit . Egrotāti
bꝰ ſcūs quilibꝫ fr̄ aſſiſtat ⁊ germana vel mr̄ aut ꝓ
bate quelibꝫ apd̄ hoīes fidei Quodſi huiuſcemodi nō
fuerint cōſanguinitatis caſtimoīe qꝫ ꝑſone . multas
anus nutrit eccl̄ia . que ⁊ officiū prebēt ⁊ bñficiū ⁊
accipiāt miniſtrādo . vt infirmitas quoqꝫ tua fruc
tū hēat elimoſine . Scio quoſdā cōualuiſſe corpe ⁊
aīo egrotare cepiſſe Periculoſe tibi miſtrat cꝰ vl̄tū
ſemꝑ vel freq̄ter attēdis . Si ꝓpter officiū cleri
catꝰ aut vidua aut te viſitatur a ꝟgo nūq̄ domū
ſolꝰ itroeas . tales qꝫ hēto ſocios quoꝝ cōtubernio
nō īfameris Si lectorū acholitꝰ ſi pſaltes ſequitur

nō ornetur veſte ſed moribus . nec calamiſtro criſ
pēt comas . ſed pudiciciam habitu pollicia̅tur So
lus cum ſola ſecreta ⁊ abſqꝫ arbitro vel teſte non ſe
deas Si familiarius eſt aliquid loquēdum hēt ma
iorem domus ꝟgiēm viduā vel maritatā Nō eſt tā
inhumana vt nullam preter te habeat cui ſe debeat
credere Caueas oēs ſuſpiciōes ⁊ quicquid fingi pōt .
ne fingatur an̄ deuita Crebra munuſcula ⁊ ſudari
ola ⁊ faſciolas ⁊ veſtes ori applicitas ⁊ oblatas .
ac degustatos cibos . blādas dulces qꝫ litterulas
amor ſanctꝰ nō hꝫ Mel meū . meum lumē . meū qꝫ
deſiderium chriſtus eſt Omnes delicias ⁊ lepores
⁊ riſu dignas vrbanitates ⁊ ceteras ineptias ama
torum in comedijs erubeſcimus ſeculi hominibꝰ
deteſtamur . quāto magis in clericis ⁊ monachis
quorum ⁊ ſacerdotiū ꝓpoſito ⁊ ꝓpoſitum ornatur
ſacerdotio . Neqꝫ hec dico ꝙ aut in te aut in ſctis
viris iſta formidem . ſed ꝙ in omni ꝓpoſito in oī
gradu ⁊ ſexu boni ⁊ mali reperiātur . malorum qꝫ
cōdemnatio laus bonorum ſit . Pudet dicere . ſa
cerdotes idolorum mimi aurige ⁊ ſcorta heredita
tes accipiūt . ſolis clericis ⁊ monachis hoc lege ꝓ
hibetur et ꝓhibetur nō a ꝑſecutoribus ſed a princi
pibus chriſtianis . Nec de lege conqueror ſed doleo
cur meruimus hāc legem . Cauterium bonum eſt
ſed quo mihi vulnus vt indigeam cauterio . Pro
uida ſeuera qꝫ eſt legis cautio . ⁊ tū nec ſic refrena
tur auaricia Per fidei commiſſa legibus illudimꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

ꝛ quaſi maiora ſint imperatorum ſcita ꝙ chriſti le-
ges timememus ꝛ euangelia contemnimus Si here-
res ꝛ mater filiorum id eſt gregis ſui eccleſia que il-
los genuit nutriuit ꝛ pauit Quid nos inſerim9 inter
mrēm ꝛ liberos . Gloria epiſcopi eſt pauperū o-
pibus prouidere Ignominia ſacerdotis eſt ꝓprijs
ſtudere diuitijs Natus i pauꝑe domo ꝛ in tugu-
rio ruſticano . qui vix milio ꝛ cibario pane rugien-
tem ſatiare vētrem poteram . nūc ſimilam ꝛ mella
faſtidio Noui ꝛ genera ꝛ nomina piſcium i quo lit-
tore concha lecta ſit calleo . ſaporibus auiū diſcer-
no prouincias ꝛ ciborum precioſorū me raritas ac
nouiſſime damna ipſa delectāt . Audio preterea i ſe-
nes ꝛ anus abſqꝫ liberis quorūdam turpe ſeruitiū
Ipſi apponūt mappulam obſidēt lectum ꝛ purulē-
tias ſtomachi ꝛ phlegmata pulmonis manu ꝓpri-
a ſuſcipiūt Pauēt ad introitum medici tremētib9
qꝫ labijs an commodius habeāt ſciſcitantur . ꝛ ſi
paulo ſener vegetior fuerit periclitātur . ſimulata qꝫ
leticia mēs intrinſecus auara torquetur Timent
enim ne perdāt miniſterium . ꝛ viuacem ſenē ma-
thuſelem annis comparant . O quāta foret apud
deum merces ſi paulſquiſqꝫ in pñti precium nō ſpe-
raret Quātis ſudoribus hereditas caſſa expetitur
minori labore margarita chriſti emi poterat .

Diuinas ſcripturas ſepius lege . immo nūꝙ
de manibus tuis ſacra lectio deponatur Diſce quod
doceas . obtine eum qui ſecūdum doctrinam eſt .

ſermoēm fidelē vt poſſis exhortari in doctria ſana
⁊ cōtradicētes reuincere Permāe in his que didici
ſti ⁊ credita ſunt tibi. ſciēs a quo didiceris. para
tꝰ ſꝑ ad ſatiſfactioēm ōi poſcēti te rōnē de ea que i
te ē ſpe. Nō cōfundāt opa tua ſermoēm tuū ne cū
in ecc̄ľa loqueris tacitꝰ quilibet rūdeat Cur ergo
hec que dicis ipē nō facis. Delicatꝰ magiſter ē qui
plēo vētre de ieiunijs diſputat Accuſare auariciam
⁊ latro pōt Sacerdotis chriſti os meꝰ ⁊ vita cōcor
dēt. Eſto ſubiectꝰ pōtifici tuo ⁊ quaſi parētē aīe
tue ſuſcipe Amare filioꝝ timere ſeruoꝝū eſt. Si pa
ter ſum inquit vbi ē honor meꝰ ſi dn̄s ego ſum vbi
ē timor meꝰ. Plura tibi in eodem viro obſeruan
da ſunt noīa. monāchus pōtifex auūculus. qui te
iam in ōibꝰ que ſctā ſunt docuit. Illud etiam dica
ꝙ epiſcopi ſacerdotes ſe ſciant eſſe non dominos
Honorēt clericos quaſi clericos vt ⁊ ipis a clericis
quaſi epis deferatꝛ Scitū ē illud oratoris domitij.
Cur ego te inquit habeā vt cōſulem. cum tu me n̄
habeas vt ſenatorem. Quod aaron ⁊ filios eius
hoc eſſe ep̄m ⁊ preſbiteros nouerimꝰ vnꝰ dn̄s vnū
tēplū vnū ſit ⁊ miſteriū Recordemur ſꝑ quid apľs
petrus ꝓcipiat ſacerdotibus Paſcite eum qui i vo
bis eſt gregem dn̄i. ꝓuidentes nō coacte ſed ſpon
tanee ſcd̄ꝫ deū. neqꝫ turpis lucri grā ſed volūtarie
neqꝫ vt domināntes i clero ſꝫ forma fci gregis ⁊ ex
aīo Vt cū apparuerit princeps paſtoꝝ ꝑcipiatis i
marceſſibilē glorie coronā. Peſſime cōſuetudis ē i

quibuſdam eccleſijs tacere preſbiteros ⁊ p̄ntibus
epiſcopis non loqui quaſi aut inuideāt aut nō dig
nētur audire Et ſi alij inquit paulus apoſtolus ſu
erit reuelatum ſedenti prior taceat . poteſtis enim
p̄ ſingulos ꝓphetare vt oēs diſcāt ⁊ oēs cōſolētur
⁊ ſpūs ꝓphārum ꝓphis ſubiect9 eſt Nō eni diſſē
ſionis eſt de9 ſed pacis Gloria patris fili9 ſapiens
Gaudeat epūs iudicio ſuo cū tales elegit chriſt9
ſacerdotes . Docente te in eccleſia non clamor po
puli ſuſcitetur ſed gemit9 lachrime auditorū lau,
des tue ſint Sermo preſbiteri ſcripturarū lectione
condit9 ſit Nolo te declamatorem eſſe et rabulam
garrulum q3 ſed miſteriorū peritum et ſacre mēto
rū dei eruditiſſimū v̄ba voluere ⁊ celeritate dicēdi a
pud imperitum vulgus admirationem ſui facere i
doctorum hoim eſt Attrita frōs interpretatur ſe,
pe qd̓ neſcit et cū alijs ſuaſerit ſibi quoq3 vſurpit
ſciām Preceptor quōdam me9 Gregorius nazāze
nus rogatus a me vt exponeret quid ſibi vellet in
luca Sabbatum deuteroproton id eſt ſecūdo p̄mū
eleganter luſit Docebo te inquiens ſuper hac re in
eccleſia in qua mihi omni populo acclamāte coge,
ris inuit9 ſcire qd̓ neſcis . aut certe ſi ſolus tacueris
ſolus ab ōnib9 ſtulticie condemnaberis . Nihil tā
facile ꝙ̄ vilem plebeculam et indoctam concionem
lingue volubilitate decipere . que quicquid non in
telligit plus miratur . M. Tulius Apd̓ quem pul
cherrimū illud eſt elogiū . Demoſthenes tibi preri

puit ne eſſes p̄mꝰ orator . tu illi ſic ſolus in orōne p
Q. Gallo quid de fauore vulgi et de imperitis cō-
cionatoribus loquatur attende ne his fraudibus
illudaris Loquor enim que ſum ipſe nuꝑ exꝑtus .
Varꝰ quidē poeta noiāt² hō ꝑlittratꝰ cuiꝰ ſunt illa
colloquia poetaꝝ ac phōꝝ cū faceret euripedem ⁊
menādrum inter ſe . ⁊ alio loco Socratē atq; epicu
rū diſſerētes . quoꝝ etates nō ānis ſʒ ſcłis ſcimꝰ
eſſe diſtinctas Atq; is quātos plauſus ⁊ clamores
mouebat . Multos eni diſcipłos hēbat i theatro
qui ſimul lrās nō didicerāt . Veſtes pullas eque
deuita vt cādidas . ornatꝰ ⁊ ſordes pari modo fu
ge . qꝛ alterū delicias alterū głam redolet Nō abſ
q; amictu lineo incedere ſʒ ꝑciū linearū veſtiū nō
habere laudabile ē Alioqin ridiculū ⁊ plenū dede
coris ē . referta marſupia ꝙ ſudariū orarium q; n̄
hēas gloriari Sūt qui paupibꝰ parum tribuūt vt
amplius accipiant . ⁊ ſub pretextu elemoſine que
runt diuitias . que magis venatio appellanda eſt
ꝙ elemoſina Sic beſtie ſic aues ſic capiūtur ⁊ piſ-
ces Modica in hamo eſca ponitur vt matronaruꝫ
in eo ſacculi ꝑtrahantur . Scit epiſcopus cui com
miſſa eſt eccleſia quem diſpenſationi pauperum cu
re q; preficiat . Melius eſt non habere quod tribu
as ꝙ impudenter petere quod des . Sed ⁊ genus
arrogantie eſt clementiorem velle videri ꝙ ponti-
fex chriſti eſt . Non omnia poſſumus omnes .
Alius in eccleſia oculus eſt . alius lingua . aliꝰ ma

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

nus . alius pes . auris venter ꝛc . Lege pau
lum ad chorintheos . vbi diuerſa membra vnum
corpus efficiunt. Nec ruſticus ꝛ tantum ſimplex
frater ideo ſe ſanctum putet ſi nichil nouerit . nec
peritus ꝛ eloquens in lingua exiſtimet ſanctitatē
Multo qꝫ melius eſt e duobus imperfectis ruſtici
tatem habere ſanctam ꝙ̄ eloquentiam peccatricē .
Multi edificant parietes ꝛ columnas ecclesie sub-
ſtituunt . marmora nitent . auro ſplendent laque
aria . gemmis altare diſtinguitur . ꝛ miniſtrorū
chriſti nulla eſt electio . Neqꝫ vero mihi aliquis op
ponat diues in iudea templum menſam lucernas
thuribila patellas cyphos mortariola ꝛ cetera ex
auro fabrefacta . Tunc hec probabantur a domi
no quando ſacerdotes hoſtias immolabant ꝛ ſan
guis pecudum erat remiſſio peccatorum Quāquā
hec omnia preceſſerunt in figuram. ſcripta ſunt au
tem propter nos quos fines ſeculorum deuenerūt
Nunc vero cum paupertatem domus ſue pauper
dominus dedicauerit . portemus crucem ꝛ diuici-
as lutum putemus . Quid miramur id quod
chriſtus vocat iniquum mammona .

Quid ſuſcipimus ꝛ amamus quod petrus
ſe non habere teſtatur . Alioquin ſi tantum litte
rā ſequim² ꝛ i auro atqꝫ diuitijs ſimplex nos delec
tat hiſtoria cū auro obſerue⁹ ꝛ cetera Ducāt pōti
fices criſti vxores ṽgīēs . quāuis bōe mētis ſit qui

ticatrice in habuerit ⁊ defoꝛmis ē priuetur ſacerdo
tio. Lepꝛa coꝛpoꝛis anime vitijs preparatur Creſ
camus ⁊ multiplicemur et repleamꝰ terrā. nec im
molemꝰ agnum nec miſticum paſcha celebꝛemus
quia hec abſqꝫ templo fieri lege ꝓhibētur Figamꝰ
ſeptimo menſe tabernaculum ⁊ ſolenne ieiunium
buccina cōcrepemus Qđ ſi hec ōnia ſpiritualibꝰ
ſpūalia comparātes ſciētes qꝫ cum apoſtolo ꝙ lex
ſpūalis eſt. ⁊ dauid v̄ba cātantes Reuela oculos
meos ⁊ cōſiderabo mirabilia de lege tua. ſic intel/
ligamus vt dominus quoqꝫ noſter intellexit ⁊ iter
pꝛetatus eſt ſabbatum. aut aurum repudiemꝰ cū
ceteris ſupſtitionibꝰ iudeoꝛū. aut ſi aurum placet
placeāt ⁊ iudei quos cū auro aut ꝓbare nobis ne
ceſſe eſt aut damnare. Cōuiuia tibi vitanda
ſunt ſecularium et eoꝛū maxime qui hōibꝰ timent
Turpe eſt ante foꝛes ſacerdotis domini crucifixi
⁊ pauperis ⁊ qui cibo quoqꝫ veſcebatur alieno lic
toꝛes conſulum ⁊ milites excubare Judicem quoqꝫ
ꝓuincie melius eſt apud te prādere ꝙ̄ te palacio.
Quod ſi obtēderis facere te hec vt roges ꝓmiſeriſ
atqꝫ ſubiectis. iudex ſeculi plus defert clerico cōti
nēti ꝙ̄ diuiti. ⁊ magis ſanctitatem tuam venera
bitur ꝙ̄ opes Aut ſi talis eſt qui n̄ audiat clericos
niſi inter calices ⁊ phialas libēter carebo hmōi be
neficio. ⁊ chꝛiſtum rogabo ꝓ iudice qui magis po
teſt ſubuenire ꝙ̄ iudex Melius enim eſt ſperare in
dn̄o ꝙ̄ in pꝛincipibꝰ Nūquam vinū redoleas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

vinū redoleas ne audias illd̉ phi Hoc n̄ ē oſculum
porrigere ſ; vinū ꝓpiāre. Vinolētos ſacerdotes ⁊
apłs damnat ⁊ vetus lex ꝓhibet Qui altario ſerui
unt vinū ⁊ ciceram n̄ bibāt Sicera hebreo ſermōe oīſ
potio nūcupatur que inebriare pōt ſiue illa que fru
mēto cōficitur ſiue pomorū ſucco aut faui dcoquū
tur in dulcem ac barbarā potiōem. aut palmarū
fruct9 exp̄mūt² in liquorē coctiſq₃ frugib9 aqua pi
guior coloratur Quicquid iebriat ⁊ ſtatū mētis e,
uertit fuge ſicr vt vinū. Nec hoc dico ꝙ dei creatu
ra a nobis damnetur. ſiquidē ⁊ dn̄s vini potator
appellatus eſt. ⁊ thimotheo dolenti ſtomachū mo
dica vini ſorbitio relaxata eſt. Sed modum eta,
tis ⁊ valitudinis pro corporum qualitate exigim9
in potando. Quodſi abſq₃ vino ardeo ⁊ ado,
leſcentie inflammor calore. ⁊ tenuato ſanguine ſuc
culento validoq₃ ſum corpore. libenter cauebo po
culum in quo ſuſpitio veneni eſt.

Pulchree dicitur apud grecos ſed neſcio vtrū
apud nos eque reſonet. Pinguis venter gignit
ſenſum tenuem. Tantum tibi ieiuniorum impone
quantum ferre potes. Sint ieiunia pura. caſta.
ſimplicia moderata ⁊ non ſuperſticioſa. Quid pro
deſt oleo non veſci ⁊ moleſtias quaſdam difficulta
tes q₃ ciborum querere. Caricas piper nuces pal,
marum fructus. ſuuilam. mel. piſtatia.
Tot hortorū cultura vexatur vt cibario nō veſca,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

mur pane Et dum delicias ſectamur a regno celo
rum retrahimur. Audio preterea quoſdam cōtra
rerum hoimqꝫ naturā aquā nō bibere nec veſci pa
ne ſed ſorbitiūculas delicatas ⁊ cōtrita olera beta
rumqꝫ ſuccum nō calice ſorbere ſed cōcha. Proch
pudor nō erubeſcimus iſtiuſmodi ieptijs nec tedet
ſuꝑſtitiōis. Inſuper etiam famam abſtinētie in
delitijs querimus Fortiſſimū ieiunium eſt aqua ⁊
panis. ſed quia gl'am nō hēt. ⁊ oēs pane ⁊ aqua
viuimꝰ quaſi publicū ⁊ cōe ieiuniū nō putatur Ca
ue ne hoim rumuſculos aucuperis ne in offenſam
dei ppkorū laudē cōmutes Si adhuc inquit paulꝰ
hōibus placerem chriſti ſeruus nō eſſem. Deſinit
placere hōibus ⁊ ſeruus factus ē chriſti Per bonā
⁊ malam famam a dextris ⁊ a ſiniſtris chriſti mi-
les gradit᷑. nec laude extollitur. nec vituperatiōe
frāgitur Nō diuitijs tumet nō cōtrahitur paupta
te ⁊ leta cōtemnit ⁊ triſtia Per diem ſol ñ vˀit eum
neqꝫ luna ꝑ noctem — Nolo te orare in angulis
platearum ne rectum iter precum tuarum frāgat
aura popularis Nolo te dilatare fimbrias ⁊ oſten
tui habere philacteria ⁊ cōſciētia repugnāte phari
ſaica ambitione circumdari Inde pendet euangeli
um inde crux ⁊ ꝓphete. Fidelis mecum lector intel
ligis quid taceam ⁊ quid magis tacendo loquar.
Tot ſunt regule quot ſpecies gloriarum Quanto
melius erat hec nō in corpore ſed in corde geſtare
dominum habere fautorem non aſpectus hoim.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Vis ſcire quales querat dn̄s ornatꝰ . hēto iuſticiā
prudentiam fortitudinem temperantiam . His celi
plagis includere . hec te quadriga ī altum velut au-
rigam chriſti ad metam concitum ferat. Nihil hoc
monili precioſius . nihil hac gemmarum varieta-
te diſtinctius . ex omni pte decoraris cingeris ac
protegeris ⁊ ornamēto tibi ſunt ⁊ munimini gem
ma vertuntur in ſcuta . Caue quoqꝫ ne aut linguā
aut aures habeas prurientes id ē ne aut ipſe alijs
detrahis aut alios audias detrahētes Sedens in-
quit aduerſus frēm tuum loquebaris ⁊ aduerſus
filium matris tue ponebas ſcandalum . hec feciſti
⁊ tacui Exiſtimaſti inique ꝙ ero tui ſimilis argu
am te ⁊ ſtatuam contra faciem tuam Subauditꝛ .
ſermones tuos ⁊ cūcta que de alijs es locutꝰ Par
ce detractioni lingue cuſtodi ſermones tuos ⁊ ſcito
qꝛ quandocūqꝫ de alijs loqueris tua ſententia iu-
dicaris . ⁊ in ijs ipſe deprehendendus eris que in
alijs arguebas . Neqꝫ vero illa iuſta eſt excuſatio
referentibus alijs iniuriam facere non poſſum Ne
mo inuito auditori libenter refert Sagitta in lapi
dem nūquam figitur . interdum reſiliens percutit
dirigentem . Diſcat detractor dum te videt non li
benter audiri . non facile detrahere . Cum detrac-
toribus ait ſapientiſſimus ſalomon ne commiſcea
ris quoniam repente veniet perditio eorum ⁊ rui-
nam vtriuſqꝫ quis nouit . tam videlicet eiꝰ qui de-
trahit ꝙ illius qui aurē accōmodat detrahēti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Officij ergo tui eſt viſitare languentes . noſſe do-
mus matronarum ac liberos earum . ⁊ nobilium
virorum cuſtodire ſecreta Officij tui eſt nō ſolum
oculos caſtos ſeruare ſed ⁊ linguam Nunquam d̄
mulierum formis diſputes . nec quid in cuiuſquā
domo agatur alia domus ꝑ te nouerit . Hipocra-
tes adiurat diſcipulos añquam doceat ⁊ in v̈bis
ſuis iurare compellit . Extorquet ſacramento ſilen
tium . ſermonem inceſſum manſuetudinem habi-
tum mores ꝗꝫ deſcribit Quantomagis nos quibꝰ
animarum medicina commiſſa eſt . omnium criſti
anorum domos quaſi proprias amare debemus
Conſolatores nos in meroribus ſuis potius ꝙ̄ cō
uiuas in proſperis nouerint . Facilius contemni-
tur clericus qui ſepe vocatur ad prandium ⁊ non
recuſat . Numquam petentes raro accipiamus
rogati Beatus eſt magis dare ꝙ̄ accipere .

Neſcioquonam modo etiam ipſe qui precatur
vt tribuat cum acceperis viliorem te iudicat . ⁊ mi
rum in modum ſi eum rogantem contempſeris .
plus te poſtea veneratur . Predicator conti-
nentie nuptias non conciliet . Qui apoſtolum le-
git Supereſt vt qui habent vxores tanquam non
habentes ſint . cur virginem cogit vt nubat .

Qui de monagamiei ſacerdos eſt quare vidu
am hortatur vt bigama ſit . Procuratores atqꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

diſpēſatores alieͣarū domorū atq; villarū quō pūt
eſſe clerici qui ꝓpͣas iubetur cōtēnere facultates .
Amico rape quippiā furtū ē. ecclāʒ fraudare ſacri
legium eſt Accepiſſe paupib9 erogādū et eſurientī,
b9 plurimis vel cautū eſſe velle vel timidum . aut
apertiſſimi ſceleris eſt exinde aliquid ſubtrahere .
omnium predonum crudelitatem ſuperat . Alter
fame torquetur ⁊ tu iudicas quātum ventri eius
ſatis ſit Aut diuide ſtatim quod accipis . aut ſi ty
mid9 diſpēſator es dimitte largitorem vt ſua ipſe
diſtribuat Nolo ſub occaſiōe mea ſaccul9 tu9 ple9
ſit Nec mea meli9 me ſeruare pōt Opti9 ille diſpē
ſator eſt qui nihil ſibi reſeruat .

Coegiſti me nepotiāe chariſſime lapidato iā
ꝟgitatis libello quē ſctē euſtochio rome ſcripſeraʒ
poſt ānos decē curſus bethleem ora reſerare ⁊ cōfo
diēdū me oīm linguis ꝓdere Aut ei nihil ſcribēdū
fuit ne hoīʒ iudiciū ſubire9 qd tu ne facere noluiſti
Aut ſcribētes noſſe cūctorꝫ aduerſ9 nos maledicorꝫ
tela ēe torquēda Quos obſecro vt qeſcāt ⁊ deſināt
maledicerē Nā ei vt aduerſarys ſʒ vt amicis ſcripſi9
nec īuecti ſum9 ī eos qui peccāt ſʒ ne peccet noui9 .
Neq; illos tātū ſʒ ⁊ ī noſipōs ſeueri iudices ſum9
volētesq; feſtucā dī ocło alteri9 tollerē nrāʒ ꝑmum
trabē eieci9 Nullū leſi . nulli9 nomē mea ſcriptura
deſignatū eſt . nemiēm ſpecialr̄ me9 ſermo pulſa,
uit . gn̄alr̄ de vitys diſputatio eſt . Sʒ qui mihi ira
ſci voluerit ꝑus ipſe de ſe ꝙ talis ſit cōfitebit²

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Epitaphium nepotiani preſbiteri ſcriptum a beato hieronimo ad helidorum epm̄ .

GRādes materias ingenia parua nō ſufferūt . ⁊ i ipſo conatu vltra vires auſa ſuccūbunt Quātoꝫ maius fuerit quod dicēdum eſt tāto magis obruitur qui magnitudiēm rerum v̇bis nō pōt explicare . Nepotianus meus . tuꝰ . noſter . immo chriſti idcirco plus noſter reliquit ſenes . ⁊ deſiderij ſui iaculo vulneratos intolerabili dolore cōfecit Quez heredem putauimꝰ funus tenemꝰ Cui iam meum ſudabit ingeniū Cui iam meū ſudabit ingenium . Cui littere placere geſtiēt . Vbi eſt ergo noſter epodiois ⁊ cygneo canore vox dulcior . Stupet aīmꝰ manus tremit caligāt oculi . lingua balbutit . quicquid dixero qr ille nō audit mutum videtur . Stilꝰ ipſe quaſi ſentiēs ⁊ cera ſubtriſtior vel rubigie vel ſitu obducitur . Quotiēſcūꝫ nitor in v̇ba ꝓrūpe ⁊ ſup tumulū eiꝰ epitaphij hꝰ flores ſpergere torrens lachrymis implētur ocli ⁊ renouato dolore totꝰ in funere ſum . Moris quōdā fuit vt ſup cadauera defūctoꝝ in cōcione ꝓ roſtris laudes liberi dicerēt . ⁊ inſtar lugubriū carminū ad fletꝰ ⁊ gemitꝰ audiētiū pectora cōcitarēt En rerū in nobis ordo mutatꝰ ē ⁊ in calamitatē nrām ꝑdidit ſua iura natura Qd̄ exhibere ſenibꝰ iuuēis debuit . hoc iuueni exhibemꝰ ſenes Quid igr̄ faciā Jūgā tecū lachry

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

mas . Sed apłs ꝓhibet ⁊ chriſtianorū mortuos
dormiētes vocat Et dn̄s in euāgelio Nō ē mortua
puella ſed dormit lazarus quoqʒ qꝛ dormierat ſuſ
citatꝰ eſt letar ⁊ gaudeā ꝙ raptus ſit ne malicia
mutaret mētē eiꝰ qꝛ placuerat deo aīa illiꝰ Sed iui
to ⁊ repugnāti ꝑ genas lachrymę fluūt: ⁊ inter pre
cepta ꝯtutū reſurrectiōis qʒ ſpem . credulam mētē
deſiderij frāgit affectꝰ O mors amara que trēs di
uidis ⁊ amore ſociatos crudelis ac dura diſſocias
Adduxit vētrē vētū dn̄s de deſerto aſcēdētē . qui ſic
cauit venas tuas ⁊ deſolauit fontē tuū Deuoraſti
quidem ionam ſʒ ⁊ in vtero tuo viuꝰ fuit Portaſti
quaſi emortuū vt tēpeſtas mūdi cōquieſceret ⁊ mi
nime nrā illiꝰ ꝑconio ſaluaret Ille ille te vicit . ille
iugulauit fugitiuꝰ ꝓphā qui reliquit domū ſuam
dimiſit hereditatem ſuam . dedit dilcām aīām ſuā
in manꝰ querētiū eā Qui ꝑ oſee quōdā tibi rigidꝰ
minabatꝛ Ero mors tua o mors ero morſus tuus
inferne Illiꝰ morte tu mortua es . illiꝰ morte nos
viuimꝰ Deuoraſti ⁊ deuorata es dumqʒ aſſumpti
corpis ſollicitaris illecebra ⁊ auidis faucibꝰ ꝑdam
putas . īteriora tua aduncō dēte cōfoſſa ſūt Grāſ
tibi xp̄e ſaluator tua agiꝰ creatura ꝙ tā potētē ad
uerſariū noſtꝝ dū occideris occidiſti Quis aūt mi
ſerior hoīe qui eterne mortis terrore ꝓſtratꝰ viuēdi
ſenſū ad hoc tm̄ accipet vt ꝑiret Regnauit eī mors
ab adā vſqʒ ad moiſen etiā ī eos qui n̄ peccauerūt
in ſilitudīe ꝑuaricatiōis ade . ſi abrahā iſaac ⁊ ia

cob in inferno quis in regno celorū. Si amici tui
ſub pena offendentis adam ⁊ qui non peccauerāt
alienis peccatis tenebātur obnoxij. quid de is cre
dendum eſt qui dixerūt in cordibꝰ ſuis nō eſt deꝰ
qui corrupti ſunt ⁊ abhominabiles facti ſunt. nō
eſt qui faciat bonū non eſt vſqꝫ ad vnū. Q̄d ſi la-
zarus videtur in ſinu abrahe locoqꝫ refrigerij quid
ſimile infernꝰ ⁊ regna celorū. Ante chriſtū abrahā
ad inferos. poſt chriſtū latro in paradiſo. Et id-
circo in reſurrectione eiꝰ multa dormientiū corpa
ra ſurrexerūt. ⁊ viſa ſunt in celeſti ihr̄lm. Tūc qꝫ
completū eſt illud elogium Surge qui dormis ⁊
eleuare ⁊ illuminabit te chriſtus Johannes bapti
ſta in heremo perſonabat Penitentiam agite ap-
propinquabit regnū celorum A diebꝰ enim iohis
baptiſte regnū celorum vim patitur et violenti di
ripiūt illud Flammea illa romphea cuſtos paradi
ſi. ac preſidentia foribꝰ cherubin chriſti reſtincta
⁊ reſerata ſunt ſanguine Nec mirū hoc nobis in re
ſurrectiōe ꝓmitti cū omnes qui in carne nō ſcd̄m
carnem viuimus municipatum habemꝰ in celo. ⁊
hic adhuc poſitis dicatur in terra Regnum dei ītra
vos eſt. Adde ꝙ an̄ reſurrectiōem chriſti notꝰ tā
tum in iudea erat deꝰ ⁊ in iſrahel magnum nomē
eius. ⁊ ipſi qui nouerāt eum tamen ad inferos tra
hebantur. Vbi tūc totiꝰ orbis homines ab indya
vſqꝫ ad britanniam a rigida ſeptentrionis plaga
vſqꝫ ad feruores athlantici oceani tā innumerabi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

les ppl'i ⁊ tātarum gētiuꝫ mltitudiēs q̄ varie lin
guis ⁊ habitu tam veſtib9 ⁊ armis piſcium ritu ac
lochuſtarum ⁊ velut muſce ⁊ culices cōterebātur.
Abſqꝫ noticia enim creatoris ſui oīs hō pecus eſt.
Nūc vō paſſioēm chriſti ⁊ reſurrectioēm ei9 cūcta
rum gētium voces ⁊ lrē ſonāt. Taceo de hebreis
grecis ⁊ latinis quas natioēs fidei ſue in crucis ti
tulo dn̄s dedicauit. Immortalem aīām ⁊ poſt diſ-
ſolutioēm corpis ſubſiſtētem qd pictagoras ſom
niauit. democrit9 credidit. in cōſolationem dam
natiōis ſue ſocrates diſputauit in carcere Indus
parſa gothus egiptus philoſophātur. beſſorum
feritas ⁊ pellitorū turba ppl'oꝝ qui mortuoꝝ quō
dam inferis homiēs immolabāt ſtridorē ſuū i dul
ce crucis fregerūt melos. ⁊ totus mūdi vna vox
chriſtus eſt. Quid agimus aīa. Quo nos vtim9
Quid pmum aſſumimus. quid tacem9. Excide
rūt ne tibi pcepta rhetorum ⁊ occupata luctu. op-
preſſa lachrymis ꝑpedita ſingultibus dicendi or-
dinem non tenes. Vbi illud ab infantia ſtudium
lrārum. ⁊ anaxagore ac telamōis laudata ſp ſen
tētia. ſciebam me genuiſſe mortalem Legim9 cra
torem cuius volumē ad cōfouēdum dolorem ſuum
ſecut9 ē cicero platōis diogenis clitomachi carnea
dis poſſidonij ad ſedādos luct9 opuſc'la pcurrim9
Qui diuerſis etatib9 diuerſoꝝ lamēta vel libris ⁊
epl'is minuere ſunt conati Vt etiam ſi noſtruꝫ are
ret ingenium de illorum poſſet fontibus irrigari

apponūt innumerabiles viros marie periclem ⁊ xe
nofontem ſocraticum quoꝝ alter amiſſis duobus
filijs coronat⁹ in cōciōe diſſeruit. alter cū ſacrifi
cās filiū in bello audiſſet occiſuꝫ depoſuiſſe coronā
dr. ⁊ eādem capiti repoſuiſſe poſtꝙ fortiter in acie
dimicātē repperit cōcidiſſe. Quid memoreꝫ ro
manos duces quoꝝ v̊tutibus quaſi quibuſdā ſtel-
lis latine micāt hiſtorie. Puluillus capitoliū dedi
cās mortuū vt nūciabatur ſubito filium ſe iuſſit
abſente ſepeliri. l. paulus ſeptem diebus inter du
orum exequias filioꝝ triūphās vrbem ingreſſus ē
Pretermitto maximos catones gallos piſoēs bru
tos ſceuolas metellos ſcauros marios craſſos mar
cellos atqꝫ aufidios. quoꝝ nō miror in luctu ꝙ in
bellis v̊tus fuit. ⁊ quorū orbitates in cōſolatiōis
libro tullius explicauit ne videar aliena potius ꝙ
noſtra queſiſſe Quāquam ⁊ hec in ſuggillatioēm
noſtri breuiter dicta ſunt ſi nō preſtet fides qd̉ ex-
hibuit infidelitas. Igitur ad noſtra venia⁹.
Nō plangam cum iacob ⁊ dauid filios in lege mo
rientes ſed cum chriſto in euāgelio ſuſcipiam reſur
gētes Iudeorum luctus chriſtianorum gaudium
eſt. Ad veſperum demorabitur fletus ⁊ ad matu-
tinum leticia. Nox p̄ceſſit dies appropinquauit.
Vn̄ ⁊ moyſes moriēs plāgitur ⁊ ieſus abſqꝫ funere
⁊ lachrimis in mōte ſepelitur. Quicquid de
ſcripturis ſuper lamētatiōe dici pōt i eo libro quo
paulā romę cōſolati ſum⁹ breuiter explicauim⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Nūc nobis ꝑ aliam ſemitā ad eūdē locū ꝑueniendū
ē. ne videamur ꝓterita obolita calcare veſtigia Sci
mꝰ quidē nepotianū nr̄m ēe cū xp̄o ⁊ ſcōꝝ mixtum
choris. qd̄ hic nobiſcū eminꝰ rimabatur i terris
⁊ eſtiātiōe querebat ibi cominꝰ vidētem dicere Si
cut audiuimꝰ ita ⁊ vidiꝰ in cītate dn̄i v̄tutū in cita
te dei nr̄i. ſꝫ deſideriū abſentie eiꝰ ferre n̄ poſſumꝰ
nō illiꝰ ſed nr̄ām vicem dolētes Quāto ille felicior
tāto nos āplius in dolore ꝙ tali caremꝰ bono Fle
bāt ⁊ ſorores lazarum quē reſurrecturꝫ nouerāt Et
vt verꝰ hoīs exp̄meret² affectꝰ ip̄e ſaluator plora-
uit quem ſuſcitaturꝰ erat. Apl's quoqꝫ is qui dixe
rat Cupio diſſolui ⁊ eſſe cū xp̄o Et aliui. Mihi vi
uere chriſtꝰ ē ⁊ mori lucrū Grās agit ꝙ epaphras
de mortis ſibi vicinia redditus ſit. ne haberet triſ-
ticiam ſup̄ triſticiam nō incredulitatis metu ſed de
ſiderio caritatis Quātomagis tu ⁊ auunculus ⁊
epiſcopus hoc eſt ⁊ in carne ⁊ in ſpiritu pater doles
abeſſe. viſcera tua ⁊ quaſi a te diuiſa ſuſpiras.
Sed obſecro vt modū adhibeas in dolore memor
illius ſentētie ne quid nimis. obligatoqꝫ parump̄
vulnere audies laudes eiꝰ cꝰ ſp̄ v̄tute letatꝰ es Nec
doleas ꝙ t'lem amiſeris ſed gaudeas ꝙ talem ha
bueris Et ſicut ij qui in breui tabella terrarū ſitus
pingūt. ita in p̄uo iſto volumine cernas adūbrata
nō exp̄ſſa ſigna v̄tutum. ſuſcipias qꝫ a nobis nō
vires ſed volūtatē Hec precepta ſunt rhetorum. vt
maiores eiꝰ qui laudandus eſt ⁊ eoꝝ altius geſta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

repetatur. ſic qꝫ ad ipſm ꝑ gradꝰ ſermo ꝑueniat quo
videlꝫ auitis pn̄is qꝫ v̇tutibꝰ illuſtrioꝛ fiat. ⁊ vt n̄
degeneraſſe a bonis aut melioꝛes ipſe oꝛnaſſe videa
tur. Ego carnis bona que ſꝑ ⁊ ipſe cōtempſit in aīe
laudibus nō requirā nec me iactabo de gn̄e id ē de
alienigenis bonis. cum ⁊ abrahā ⁊ iſaac ſci viri ⁊
iuſti iſmahel ⁊ eſau pctōꝛes genuerūt. ⁊ e regione
iepthe in catalogo iuſtoꝝ apl'i voce numeratꝰ. de
meretrice ſit natus. Anima inquit que peccauerit
ipſa moꝛietur. Ergo ⁊ que n̄ peccauerit ipſa viuet
Nec v̇tutes nec vicia parentum liberis imputātur
Ab eo tpe cēſemur ex quo in chriſto renaſcimur.
Paulus pſecutoꝛ eccl'e ⁊ mane lupus rapax. bēia
min ad veſpam diuidit eſcam. mane oui ſubmit,
tens caput. Igitur nepotianus noſter quaſi infā
tulus vagiens ⁊ rudis puer ſubito nobis quaſi de
ioꝛdane naſcitur. Alius foꝛſitan ſcriberet ꝙ ob ſa
lutem illius oꝛientem heremum dimiſeris ⁊ me ca
riſſimum ſodalem tuum redeūdi ſpe lactaueris vt
p̄mum ſi fieri poſſet ſoꝛoꝛem cum paruulo viduā
deīn ſi conſilium illa reſpueret ſaltem nepotē dul,
ciſſimum conſeruares. Hic eſt enim ille de quo tibi
quondam vaticinatus ſum. Licet paruulus ex col
lo pendeat nepos ⁊c. Referret inquam alius ꝙ in
palacij militia ſub clamide ⁊ cādēti lino coꝛpus eꝰ
cilicio tritū ſit. ꝙ ſtans ante ſeculi poteſtates luri
rida ieiunijs oꝛa poꝛtauerit. Qd̄ adhuc ſub alteriꝰ
indumētis alteri militauerit. ⁊ ad hoc habuerit ci

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

gulum vt viduis pupillis oppreſſis miſeris qꝫ ſub
ueniret. Mihi nō placēt dilatiōes iſte imꝑfecte ſer
uitutis dei Et cēturiōem corneliumvt lego iuſtum
ſtatim audio baptiſatum. Verūptamen velut icu
nabula quedā naſcētis fidei comꝓbemꝰ vt qui ſub
alienis ſignis deuotꝰ miles fuit donādꝰ laurea fit
poſtq̄ ſuo regi cepit militare Baltheo poſito hitu
qꝫ mutato quicquid caſtrēſis peculij fuit i pauꝑeſ
erogauit Legerat enim qui vult ꝑfectꝰ eſſe vēdat ō
nia que hēt ⁊ det pauꝑibꝰ ⁊ ſequatur me. Et iterū
Nō poteſtis duobꝰ dn̄is ſeruire deo ⁊ mām̄one Er
cepta vili tunica ⁊ opimēto vili quo tecto tātū cor
pore frigus excluderet nihil ſibi āplius reſeruaret.
Cultus ipſe ꝑuicie morem ſequēs nec mūdicijs nec
ſordibus notabilis erat. Cumqꝫ arderet quotidie
aut ad egipti moāſteria pergere aut meſopotanee
inuiſere choros. vel certe inſularum dalmacie que
vltima tātum freto diſtāt occupare. auūculum pō
tificem deſerere nō audebat tota in illo cernēs exē
pla ꝟtutum domiqꝫ hn̄s vn̄ diſceret In vno atqꝫ
eodem ⁊ imitabatur monachum ⁊ ep̄m veneraba
tur Nō vt pleriſqꝫ accidere ſolet aſſiduitas familia
ritatem. familiaritas contemptum illius fecerat.
ſed ita eum colebat quaſi parētem. ita eum admi
rabatur quaſi quotidie nouum cerneret. Quid
multa. fit clericus. ⁊ per ſolitos gradus preſbiter
ordinatur Ieſu bōe qui gemitꝰ qui eiulatꝰ que cibi
iterdictio. que fuga ocloꝝ oīm Tūc p̄mū ⁊ ſolum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

auūculo iratus eſt. Querebatur ſe ferre nō poſſe ⁊
iuuenilem etatem icongruam ſacerdotio cābatur
Sed quāto plus repugnabat tātomagis oīm i ſe
ſtudia cōcitabat ⁊ merebatur negādo qd̓ eſſe nole
bat. eo ꝗ dignior erat quo ſe clamabat idignum.
Vidimus thimotheum noſtris tpibus ⁊ canos in
ſapientia electumqꝫ a moiſe preſbiterum quem ipe
ſcicet eſſe preſbiterum. Igitur clericatū nō ho
norem intelligēs. ſed onus pmam curam habuit
vt hūilitate ſuparet inuidiam. deinde vt nullam
obſceni de ſe rumoris fabulam daret. vt qui mor-
debantur ad etatem eius ſtuperēt ad cōtinētiam.
Subuenire pauperibus viſitare languentes pro
care hoſpicio lenire blādicijs gaudere cum gaudē-
tibus flere cum flentibus Cecorum baculus eſuriē
tium cibus ſpes miſerorum ſolamen languentiū
fuit. Ita in ſingulis virtutibus eminebat quaſi ce
teras nō haberet Inter preſbiteros ⁊ coequales p̄-
mos in ope extremus in ordine. Quicquid bōi fe
cerat ad auūculum referebat. ſed quid forte aliter
euenerat ꝙ putauerat illum neſcire ſe erraſſe dice-
bat. In publico epiſcopum domi patrem nouerat
Grauitatem morum hilaritate frontis tempera-
bat Gaudium in riſu nō cachinnum intelligeres.
Virgines ⁊ viduas criſti honorare vt matres hor
tari vt ſorores cum omni caſtitate Iam vero poſt
ꝙ domum ſe contulerat ⁊ relicto foris clerico duri
cie tradiderat monachorum. creber in orōnib9 vi-

gilās in precādo lachrymas deo non hominibus
offerebat. Jeiunia in aurige modum pro laſſitudi
ne ⁊ viribus corpis moderabatur Menſe aūt auū
culi intererat. ⁊ ſic appoſita queq; libabat vt ⁊ ſu
perſticionem fugeret ⁊ continētiam reſeruaret.
Sermo eius ⁊ omne conuiuium de ſcripturis ali,
quid proponere. liberter audire reſpondere verecū
de recta ſuſcipe praua nō acriter confutare. Diſ,
putantem contra ſe magis docere q̄ꝫ vincere. ⁊ in
genio pudore qui ornabat etatem quid cuius eſſet
ſimpliciter confiteri. atq; in hunc modum eruditi
onis gloriam declinando eruditiſſimus habebatꝛ
Illud aiebat tertulliani iſtud cipriani hoc lactācij
illud hilarij eſt. Sic minucius felix ita victorinus
in hunc modum locutus eſt arnobius Me quoq;
quem ꝓ ſodalitate auūculi diligebat īterdum ꝓ
ferebat in mediū lectione q; aſſidua ⁊ meditatiōe
diuturna pectus ſuum bibliothecam fecerat criſti
Quotiens ille trāſmarinis epſ̄is deprecatus eſt.
vt aliquid ad ſe ſcriberem. quotiens nocturnuꝫ de
euangelio petitorem ⁊ interpellatricem duri iudi,
cis mihi viduam exhibuit. Cūq; ego ſilentio ma,
gis q̄ꝫ litteris denegarem. ⁊ pudore reticentis pu,
dorem ſuffunderem poſtulantis auunculum mihi
oppoſuit peccatorem. qui ⁊ liberius ꝓ alio peteret
⁊ pro reuerentia ſacerdotij facilius impetraret.
Feci ergo quod voluit ⁊ breui libello amicicias no
ſtras eterne meōrie cōſecraui. Quo ſuſcepto creſ̄i

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

qͦd viuim⁹ Quid te ſubtrahis quid tergiuerſaris
orō ⁊ Quaſi enim mortem illius differre poſſim⁹
⁊ vitam facere longiorem. ſic timemus ad vltimū
ꝑuenire Omnis caro fenum ⁊ omnis gloria eius
quaſi flos feni. Vbi nūc decora illa facies vbi toti-
us corporis dignitas quo veluti pulchro indumē-
to pulchritudo anime veſtiebatur. Marceſcebat
proch dolor flante auſtro lilium ⁊ purpurea viola
in pallorem ſenſim migrabat. Cumq; eſtuaret fe-
bribus ⁊ venarum fontes hauriret calor laſſo an-
helitu triſtem auūculum conſolabatur letus erat
vultu ⁊ vniuerſis circa plorātibus ſolus ipſe ride-
bat Proijcere pallium manus extēdere Videre qd̄
alij nō videbāt. ⁊ quaſi in occurſum ſe erigēs ſalu-
tare venientes. Intelligeres illum nō emori ſed e-
migrare. ⁊ mutare amicos nō relinquere. Voluū-
tur ꝑ ora lachrime ⁊ offirmato aīo nō queo dolorē
diſſimulare quem patior. Quis crederet in tali il-
lum tempore noſtre neceſſitudinis recordari. ⁊ luc-
tante aīa ſtudiorum dulcedinem Apprehenſa auū-
culi manu. hāc inquit tunicam qua vtebar in miſ-
terio chriſti mitte dilectiſſimo mihi etate patri fra-
tri collegio. ⁊ quicquid a te nepoti debebatur affe-
ctus in illum transfer quem mecum pariter dilige-
bas Atq; in talia v̄ba defecit auūculum manu me
recordatione cōtrectās Scio ꝙ volueris amorē in
te ciuium ſic probare. ⁊ affectū patere magis que-
ſiſſe in proſꝑis. Sed huiuſcemōi officium in bōis

iucūdiꝰ eſt in malis gratis Tota hūc ciuitas . to-
ta plāxit italia Corpus terra ſuſcepit aīa xp̄o red-
dita eſt . Tu nepotem querebas eccl'a ſacerdotem
Preceſſit te ſucceſſor tuꝰ . qd̄ tu eras . ille poſt te iu-
dicio oīm merebatꝛ . Atq; ita ex vna domo duplex
pontificatꝰ egreſſa ē dignitas dū ī altero gratula-
tio ē ꝙ tenuerit . in altero meror ꝙ raptꝰ ſit ne te-
neret . Platonis ſentētia eſt oīm ſapientium vitā
meditatioēm eſſe mortis laudāt hoc philoſophi ⁊
in celum ferunt . Sed multo fortius ap̄l'us . Coti-
die inquit morior ꝑ vrām gl'am Aliud eſt corona-
ri aliud agere aliud viuere moriturum aliud mori
victurum Ille moriturus ex gl'a ē iſte moriturꝰ ſp
ad gl'am . Debeꝰ igitur ⁊ nos aīo p̄meditari
quid aliquando futuri ſumus ⁊ quod velimus no-
limus abeſſe longius nō pōt . Nam ſi nōgētos vi-
te excederemus ānos vt an̄ diluuium viuebat hu-
manum genus ⁊ mathuſalem nobis tempora dōa-
rentur . tamen nihil eſſet preterita longitudo que
eſſe deſiſſet Etenim inter eum qui decem vixit an-
nos ⁊ illum qui mille . poſtquam idem finis vite
aduenerit . ⁊ irrecuſabilis mortis neceſſitas tranſ-
actum omne tantumdem eſt . niſi ꝙ magis ſenex
onuſtus peccatorum faſce proficiſcitur . Optima
queq; dies miſeris mortalibus eui Prima fugit .
ſubeunt morbi triſtiſq; ſenectus Et labor ⁊ dure
rapit inclementia mortis .

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Neuius poeta pati inquit neceſſe ē mortalem mul
ta mala Vn̄ ⁊ niobā qꝫ multum fleuit in lapidem
⁊ in diuerſas beſtias cōmutatā finxit ātiquitas .
Et heſiodus natales hoim plāgēs gaudet i funere
Prudēterqꝫ ēniꝰ Plebs ait in hoc regi anteſtat lo
co . licet lacrimari plebi . regi hoēſte nō licꝫ Vt regi
ſic epiſcopo . imo minꝰ epō ꝙ̄ regi . Jlle ei nolētibꝰ
p̄eſt hic volentibꝰ Jlle terrore ſubicit hic ſeruituti
dōatꝛ Jlle corpa cuſtodit ad mortē hic aīās ſeruat
ad vitā Jn te oculi oīm dirigūtꝛ Domꝰ tue cōuer
ſatio quaſi in ſpecula cōſtituta mgrā ē publice diſ-
cipline Quicquid feceris id ſibi oēs faciēdū putāt
Caue ne committas vt aut qui reprehendrre volu
it digne laceraſſe videantur . aut qui imitari cogā
tur delinquere . Vince quantum potes . immo eti
am plus ꝙ̄ potes molliciem animi tui . ⁊ vbertim
fluentes lachrimas reprime . ne grādus pietas in
nepotem apud incredulas mentes deſperatio pu-
tetur in deum Deſiderandus tibi eſt quaſi abſens
non quaſi mortuus vt illum expectare nō amiſiſſe
videaris . Verum quid ago . medēs dolori quem
iam reor ⁊ tpe ⁊ rōne ſedatum . ac nō potius repli-
co tibi vicinas regum miſerias ⁊ noſtri temporis
calamitates . ⁊ non tam plangendus ſit qui hac
luce caruerit . ꝙ̄ congratulādum ei ꝙ de tātis ma
lis euaſerit . Cōſtantiꝰ arriāe fautor hereſeos dū
cōtra īimicū paratꝛ ⁊ cōcitꝰ fertꝛ ad pugnā i inop
ſi vico moriēs magnō dolore hoſti reliqt ipiū Julia

nus proditor anime ſue ⁊ chriſtiani iugulator exer
citus chriſtum ſenſit in media quem primum in
gallia denegauerat. dum qꝫ romanos vult propa
gare fines. perdit propagatos. Iouianꝰ gu
ſtatis tantum regalibus bonis. fetore prunarum
ſuffocatus interijt. oſtendens omnibus quid ſit
humana potẽtia. Valentinianus vaſtato ge
nitali ſolo ⁊ multam patriam derelinquens. vomi
tu ſanguinis extinctus eſt. Cuius germanus va
lens gothico bello victus in trachia. eundem lo
cum ⁊ mortis habuit ⁊ ſepulchri. Gracianus
ab exercitu ſuo proditus ⁊ ab obuijs vrbibus non
receptus ladibrio hoſti fuit. cruente qꝫ manus veſ
tigia. tui parietes lugdune teſtantur.

Adoleſcens valentinianus ⁊ pene puer. poſt
fugam poſt exilia poſt recuperatum multo ſangui
ne imperium. haud procul ab vrbe fraterne mor
tis conſcia necatus eſt. ⁊ cadauer exanime infa
matum ſuſpendio. Quid loquar de procopio
Maximo Eugenio. qui vtiqꝫ dum rerum potiren
tur terrori gentibus erant. Omnes capti ſteterũt
ante ora victorum. ⁊ quod potentiſſimus quon
dam miſerrimum eſt. prius ignominia ſeruitutis
ꝗ hoſtili mucrone confoſſi ſunt. Dicat ali
quis regum talis condicio eſt. feriuntqꝫ ſummos
fulgura montes. Ad priuatas veniam digni
tates nec de ijs loquor qui excedunt biennium.
Atqꝫ vt ceteros pretermittã. ſufficit nobis trium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

nuper conſularium diuerſos exitus ſcribere Abun
dantius egens ponti exulat Rufini caput pilo con-
ſtantinopoli geſtatum eſt. ⁊ abciſa manus dexte
ra ad dedecus inſaciabilis auaricie. oſtiatim ſti-
pem mendicauit. Timaſius repente precipitatus
de altiſſimo dignitatis gradu euaſiſſe ſe putat ꝙ
aſſe viuit inglorius. Non calamitates miſerorum
ſed fragilem humane conditionis narro ſtatum.
Horret animus temporum noſtrorum ruinas pro
ſequi Viginti ⁊ eo amplius anni ſunt ꝙ inter con-
ſtantinopolim ⁊ alpes iulias quotidie romanus
ſanguis effunditur. Scythiam. traciam. mache
doniam. theſſaliam. dardoniam. achaiam. epy-
ros. dalmaciam. cunctas qꝫ pānonias gothus
ſarmata quadus alanus huniwaldi marcomāni
vaſtant trahunt rapiunt. Quot matrone.
quot virgines dei ⁊ ingenia nobilia qꝫ corpora his
beluis fuere ludibrio. Capti epiſcopi. interfecti pſ̄
biteri ⁊ diuerſorum officia clericorum ſubuerſe ec
cleſie. ⁊ circa altaria chriſti ſtabulati equi. marti-
rum effoſſe reliquie. Vbiqꝫ luctus. vbiqꝫ gemitꝰ
⁊ plurima mortis imago Romanus orbis ruit ⁊
tamen ceruix noſtra erecta nō flectitur. Quid pu
tas animi nunc habere corintheos athenienſes la
cedemonios arcades cunctamqꝫ greciam quibus
imperant barbari. Et certe paucas vrbes nomīa
ui in quibus olim fuere regna non modica. Im
munis ab his malis videbatur oriens ⁊ tantum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

auaricijs conſternatus.

Et ecce tibi anno pꝛeterito ex vltimis caucaſi
rupibus immiſſi in nos non arabie ſed ſeptentrio
nis lupi tātas bꝛeui ꝓuincias percurrerunt.
Quot monaſteria capta. quante fluuioꝛum aque
humano cruoꝛe mutate ſunt. Obſeſſa antiochia
⁊ vꝛbes relique. quas halis cidinis oꝛontes eufra-
tes qꝫ pꝛeterfluunt Tracti greges captiuoꝛum. A
rabia fenix paleſtina egiptus timoꝛe captiue.
Non mihi ſi lingue centum ſint oꝛa qꝫ centum fer-
rea vox. omnia penarum percurrere nomina poſ-
ſim. Neqꝫ enim hiſtoꝛiam pꝛopoſui ſcribere ſed
noſtras bꝛeuiter flere miſerias. Alioqui ad hec
merito explicanda ⁊ tuchidides ⁊ ſaluſtius muti
ſunt. Felix nepotianus qui hec non videt. Fe
lix qui iſta non audit. Nos miſeri qui aut patimur
aut patientes fratres noſtros tanta perſpicimus
⁊ tamen viuere volumus. eos qꝫ qui his carent
flendos potius q̄ꝫ beatos putamus. Olim offen
ſum ſentimus nec placamus deum.

Noſtris peccatis barbari foꝛtes ſunt. noſtris
vicijs romanus ſuperatur exercitus. ⁊ quaſi non
hec ſufficerent cladibus. plus pene bella ciuilia
q̄ꝫ hoſtilis mucro conſumpſit. Miſeri iſrahe-
lite ad quoꝛum comparationem nabugodonoſoꝛ
ſeruus altiſſimi dei dicitur. Infelices nos qui
tantum diſplicemus deo vt per rabiem barbaro-
rum illius ira in nos deſeuiat. Ezechias egit

penitentiam ⁊ centum octuaginta quinqꝫ milia
aſſyriorum ab vno angelo vna nocte deleta ſunt.
Joſephat laudes domino continebat. ⁊ dñs
pro laudante ſuperabat. Moyſes contra amelech
non gladio ſed oratione pugnauit.
Si ergo volumus. proſternamur. Proch pu
dor ⁊ ſtolida vſqꝫ ad incredulitatem meus. Roma
nus exercitus victor orbis ⁊ dominus ab his vin
citur. hos pauet. horum terretur aſpectu qui igre
di non valent. qui ſi terram tetigerint ſe mortuos
arbitrantur. Et non intelligimus prophrtarum
voces. fugient mille vno perſequente. Nec ampu
tamus cauſas morbi vt morbus pariter auferat᷑
ſtatim qꝫ cernimus ſagittas piſis thiaras galeis
caballos equis cedere. Exceſſimus conſolan
di modum. ⁊ dum vnius mortem flere prohibe,
mus. totius orbis mortuos plangimus. Xerſes
ille rex potentiſſimus qui ſubuertit montes. ma,
ria conſtrauit. cum de ſublimi loco infinitam ho,
minum multitudinem. ⁊ innumerabilem vidiſſet
exercitum. fleſſe dicitur. ꝙ poſt centum annos
nullus eorum quos tunc cernebat ſuperfuturus
eſſet. O ſi poſſemus in talem aſcendere ſpeculam.
de qua vniuerſam terram ſub noſtris pedibus cer,
neremus. iam tibi oſtenderem totius mundi rui,
nas. gentes gentibus ⁊ regnis regna colliſa. a,
lios torqueri. alios necari. alios abſorberi flucti,
bus. alios ad ſeruitutem trahi. Hic nuptias. ibi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

planctu . illos naſci . iſtos mori . alios affluere di
uitijs . alios mendicare . Et non xerſis tantum ex
ercitum . ſed totius mundi homines qui nūc viuūt
in breui ſpacio defuturos Vincitur ſermo dei mag
nitudine ⁊ minus eſt omne quod dicimus .

Redeamus igitur ad nos . ⁊ quaſi e celo deſ
cendentes pauliſpar noſtra videamus Sentis ne
obſecro te quando infans . quando puer . quādo
iuuenis . quando robuſte etatis . quādo ſenex fac
tus ſis . Quotidie morimur . quotidie commuta
mur . ⁊ tamen eternos nos eſſe credimus .

Hoc ipſum quod dicto quod ſcribitur . quod
relego . quod emendo . de vita mea trahitur .
Quot puncta notarij tot meorum dampna ſunt
temporum . Scribimus atq; reſcribimus . trāſe
unt maria epiſtole . ⁊ findente ſulcos carina . per
ſingulos fluctus etatis noſtre momenta minuun
tur . Solum habemus lucri ꝙ chriſti nobis amo
re ſociamur . Primo chorintheorum xiij . Chari
tas patiens eſt . Caritas non zelatur . non agit ꝑ
peram . non inflatur . Omnia ſperat . omnia ſuf
fert . omnia credit . omnia patitur . Caritas nū
ꝙ excidit . Hec ſemꝑ viuit in pectore . Ob hāc
nepotianus noſter abſens preſens eſt . ⁊ ꝑ tanta
terrarū ſpacia diuiſos vtraq; complectitur manu .
Habemus mutue obſidem caritatis . Iungamur
ſpiritu . iungamamur affectu . ⁊ fortitudinē men
tis quam beatus papa cromachus oſtendit in dor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

mitione germani nos imitemur in filio Illum noſ
tra flagella decantet . illum cuncte littere ſonent .
Quem corpore non valemus recordatione tenea-
mus . ⁊ cum quo loqui nō poſſumꝰ de eo loqui nū
q̄ deſinamus . Finis felix Amen .

Impreſſum zwollis per me petrum ďos
Anno incarnationis dñi . M . cccc . xci . xxviij . die
menſis Martij .

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 100